

ŠKOLSKÝ ČASOPIS
I. ČÍSLO

Hotelová akadémia
Ľudovíta Wintera

HOTELÁK

2018/2019

Ďakovný list absolventky

Dobrý deň, pán riaditeľ,

rada by som Vám povedala a bola by som veľmi rada, kebyže to poviete aj študentom, že môžu byť neskutočne vďační za to, akých majú alebo mali na hotelke profesorov.

Vďaka nim sa nemusíme na vysokej škole toľko učiť. Také základy, aké sme dostali na našej hotelke, nemá takmer nikto na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici. Je mi jasné, že teraz si Vašu prácu nevážia, ale im to dôjde neskôr.

Všetkých pozdravujem a povedzte všetkým vyučujúcim jedno veľké ĎAKUJEM.

Martina Fischerová

Milí žiaci!

Opäť vás vítame na stránkach nášho hoteláckeho občasníka – v tomto školskom roku v prvom čísle. Pripravili sme pre vás:

Letom – svetom : Čína, Korzika, Španielsko, Česko	1
Muzikál Boy Band.....	10
Múzeum holokaustu v Seredi.....	11
Žijeme aj športom	12
Z našich literárnych a výtvarných pokusov :	13
- záložka do knihy spája slovenské školy	
- tip pre knihožrútov	
- zopár slov poézie	
- poviedka zo školskej literárnej súťaže	

Prajeme príjemný čitateľský zážitok!

LETOM – SVETOM: Čína, Korzika, Španielsko, Česko

Ako sme vďaka čokoláde objavovali Čínu *Zážitky z výstavy spotrebných tovarov v Číne*

Ako študentky štvrtého ročníka Hotelovej akadémie L. Wintera sme mali možnosť ukončiť školský rok 2017/18 rok naozaj poriadnym dobrodružstvom. Začiatkom júna sa nám vďaka pánovi Karolovi Stýblovi a jeho spoločnosti LYRA totiž naskytla príležitosť vycestovať do ďalekej Číny.

Zúčastnili sme sa na najväčšej profesionálnej výstave spotrebných tovarov, ktorá je podporovaná Ministerstvom zahraničných vecí PRC a Zhejiang Provincie. Výstava, CICGF - China International Consumer Goods Fair, sa konala v meste Ningbo, ktoré je vzdialené asi 4 hodiny od Šanghaja.

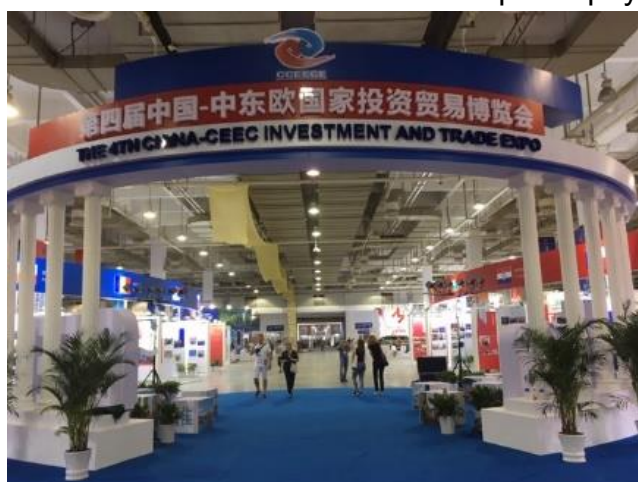
Zbalené, s úsmevom na tvári a plné elánu sme vyrazili na letisko List Ferencz do Budapešti, odkiaľ sme začínali

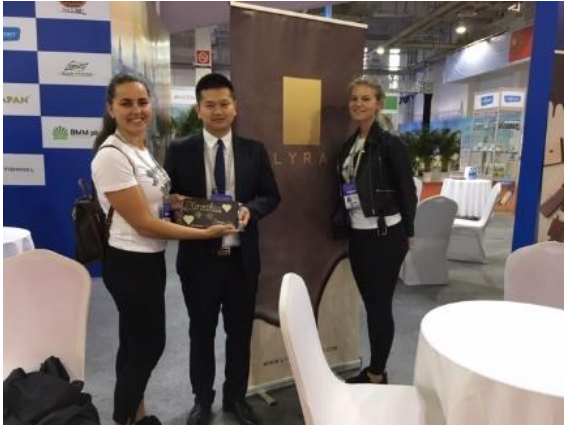

našu cestu. Hodinový let do Paríža, ktorý bol naším prestupným miestom, nás ani trochu neunavil, ba ešte viac sme sa tešili na nové dobrodružstvo.

Cestovali sme úplne sami, a tak nás sprevádzala aj istá dávka stresu aj nervozity. Aj napriek mnohým

Leteckým skúsenostiam sme mali isté pochybnosti: „Fú, hodina na prestup... stihneme? Nestihneme? Musíme!!“ Všetko prebehlo bez problémov a komplikácií, no aj napriek tomu sme si poriadne vydýchli, keď sme sa usadili na sedadlá Boeingu 777-300. Obrazovka nám ukázala trasu a predpokladaný čas letu - 10 hodín. Naše nadšenie a elán v tom momente trochu poľavili a pri predstave niekoľkohodinového pobytu v

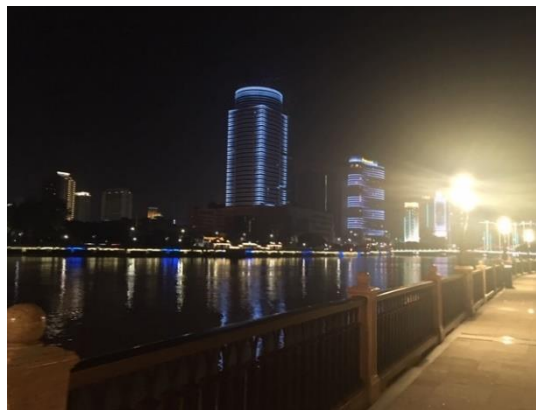
chcelo s nami fotografovať. Nevieme, či iba pre náš európsky pôvod, ktorý nie je v menších mestách často vídaný, alebo pre iný zámer, no takmer určite sme sa ocitli aspoň v jedných z tamajších novín. 😊

oblakoch sa prihlásila únava. A tak sme časť letu prespali, časť venovali sledovaniu filmov alebo jedeniu. Ani sme sa nenazdali a už sme sa ocitli na kontrole víz a identity na šanghajskej - letisku. Po prevzatí batožiny sa nás ujali čínski študenti - dobrovoľníci, ktorí sa o nás počas celého pobytu starali.

Ubytovali sme sa v mestskom hoteli Crown Plaza. Boli sme vďačné za pomoc Simona z organizácie SARIO, ktorý pochádza z Číny, keďže dorozumieť sa s hotelovou recepciou po čínsky bolo nad naše sily.

Na ďalší deň nás čakali už len povinnosti. Cieľom výstavy maximálne spropagovať vlastnú spoločnosť a získať nové kontakty od miestnych predajcov a iných záujemcov. Čokoládky LYRA si domáci, ale aj iní zahraniční návštevníci, mimoriadne obľúbili, a tak sa tešili naozaj veľkému dopytu. Našou úlohou bolo tiež zaujať návštevníkov kreslením a zdobením čokoládových mandal a tabličiek. Veľa domácich návštevníkov sa

Počas štyroch dní konania výstavy sme mali možnosť

stretnúť naozaj veľa úžasných ľudí. Naši čínski priatelia nás aspoň trochu zasvätili do ich spôsobu života a kultúry. Slováci z mnohých firiem, ktorí sa spolu s nami zúčastňovali na výstave, nám robili spoločnosť pri večernom spoznávaní mesta a pamiatok. Stretli sme naozaj veľa inšpiratívnych ľudí, dozvedeli sme sa viac o podnikaní a o dôležitosti správneho marketingu vo firme. Nabrali sme nové skúsenosti, degustovali sme i tradičnú čínsku gastronómiu a aspoň sčasti spoznali krásy takmer osemmilionového mesta.

Čína je tak obrovská krajina, že človek ju môže navštíviť každý rok a aj tak naňho bude čakať

niečo, čo v nej ešte nezažil a nevidel.

Chceme aj týmto spôsobom vyjadriť naozaj úprimnú vďaku pánovi Karolovi Stýblovi a pani Katke Jaklovskej zo spoločnosti LYRA za možnosť vycestovať na druhú stranu zemegule, za ich profesionálny, ale aj priateľský prístup a najmä, že nám poskytli možnosť učiť sa od tých najlepších či už v oblasti výroby čokolády, alebo v oblasti predaja a podnikania.

V neposlednom rade patrí veľká vďaka pánovi riaditeľovi Ing. Ladislavovi Blaškovičovi. Bez jeho odhodlania a nadšenia pre prácu, ktorú vykonáva, by sme takúto šancu možno nikdy nedostali.

A to, ako naša škola neustále napreduje a zdokonaľuje sa v každej oblasti, je výsledkom jeho tvrdej práce. **ĎAKUJEME!**

Terézia Varšavová, Andrea Lukáčová z V. B

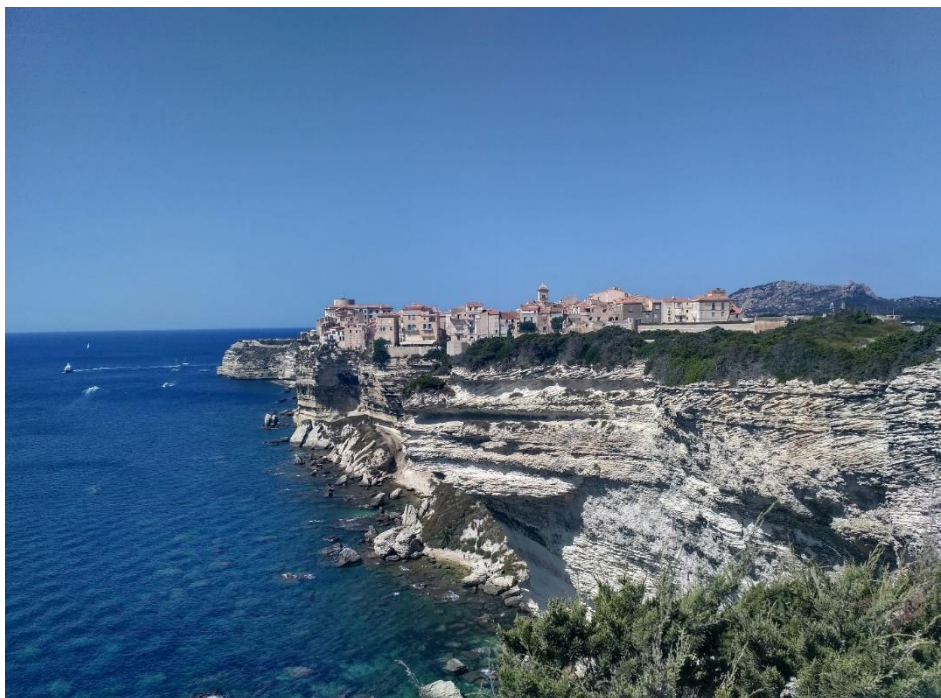
Korzika plná zaujímavých kontrastov

Tento rok som mala možnosť stráviť leto na zahraničnej praxi na Korzike. Stáž mala svoje plusy aj mínusy, ale čo sa nedalo tomuto miestu odoprieť, bola úžasná krajina a prívetivosť tamojšieho obyvateľstva.

Korzika ako autonómna časť Francúzska má veľmi odlišnú spoločenskú mentalitu. Korzičania sú veľmi nezávislí a hrdí na svoj pôvod, čo sa odvíja v mnohých aspektoch. Sú to priateľskí ľudia so zmyslom pre humor a záľubou v spoločenskej interakcii.

Okrem vplyvu francúzskej kultúry je citeľný aj taliansky štýl života, čo vytvára jedinečnú atmosféru celého ostrova a jeho obyvateľov. Avšak, jedna z vecí, ktorá určite mnohým učaruje a učarovala rovnako aj mne, je množstvo kontrastov života tohto stredomorského ostrova.

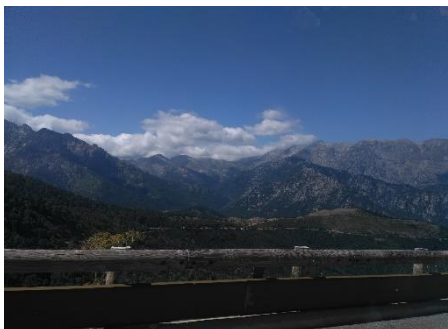
Doobeda môžete praktizovať vysokohorskú turistiku, poobede navštíviť pláž a kúpať sa v mori. Korzika sa môže pýšiť variabilitou, ktorú by ste od nie veľmi veľkého ostrova naozaj neočakávali. Niekoľko tamojších vrchov je dokonca

vyšších než Gerlachovský štít a väčšina pláží je pieskových.

Očarujúce sú mestá s bohatou históriou. Napríklad mesto Bonifacio, ktoré sa nachádza na južnom cípe ostrova, Ajaccio, rodisko Napoleona a súčasne hlavné mesto Korziky alebo Porto Vecchio, pri ktorom sa nachádza pláž Palombaggia, jedna z najobľúbenejších na Korzike.

Ak by ste mali niekedy možnosť navštíviť tento turisticky nevelmi populárny, avšak veľmi nedocenený ostrov, určite neváhajte, nebudete sklamaní.

Mária Sitárčiková IV.D

Nech je život akokoľvek zlý, vždy jestvuje niečo, čo môžete robiť a dosiahnuť v tom úspech. Kým je život, ostáva nádej.

Stephen Hawking

Spoznávanie Španielska prostredníctvom projektu Erasmus+

V sobotu 29. septembra sme sa ráno stretli pred školou. Plán cesty bol nasledujúci : autom z Piešťan na letisko do Viedne, z Viedne lietadlom do Barcelony a odtiaľ ešte taxíkom na autobusovú stanicu vo Vic, kde nás už čakali naše hosťovské rodiny. Zvyšok večera sme strávili s nimi.

V nedeľu sme trávili čas s rodinou – niektorí boli na pláži, iní zasa na turistike.

V pondelok ráno sme sa stretli na námestí Vic a začal veľmi

náročný deň. Najskôr zoznámenie s ostatnými študentami, potom návšteva mestskej radnice, školy Saint Miquel a poobede sme si

vyskúšali aj Katalánsku tradíciu – Human Towers.

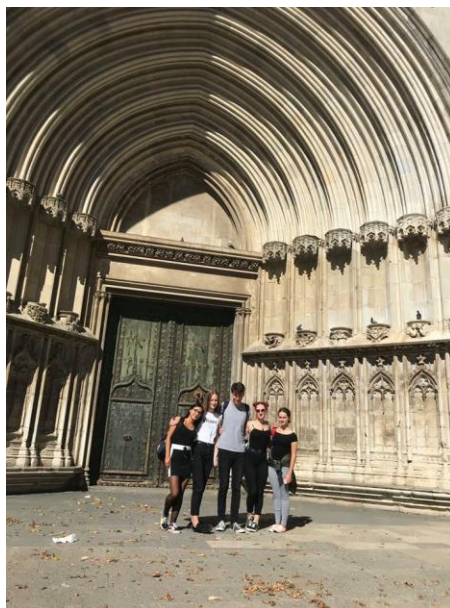
Ďalší deň sme mali na pláne navštíviť múzeum Salvadora Dalího. Následne sme išli na krásnu pláž L'Escala a, dokonca, sme stihli navštíviť aj historické mesto Girona.

V stredu sme sa v škole učili po katalánsky. Neskôr sme navštívili aj univerzitu UVic, kde sme sa získali nové vedomosti z financovania. Po prednáške sme popoludnie strávili na spoločnom obede a

Katalánska tradícia Human Towers.

Historické mesto Girona – Catedral de Girona

Na návšteve vo Vic

potom na turistike alebo bowlingu.

Celý štvrtok sme prežili v škole. Najskôr sme tvorili naše start-up projekty a následne ich prezentovali. Večer nás čakala spoločná večera v školskej jedálni.

V piatok sme išli na nami dlho očakávaný výlet do Barcelony,

kde sme navštívili Sagrada Familia a futbalový štadión FC Barcelona. Večer nás španielsky študenti prekvapili rozlúčkovým večierkom.

V sobotu skoro ráno sme sa opäť stretli na autobusovej stanici vo Vic a poobede sme už boli šťastní a plní zážitkov doma.

Ešte raz chceme poďakovať vedeniu školy a pani profesorkám Drobnej a Petruškovej za nezabudnuteľný týždeň.

Študenti 2.B a 2.C

Exkurzia v stovežatej Prahe

Na začiatku školského roka sa žiaci 5. ročníka zúčastnili na trojdňovej exkurzii v Prahe spolu s pani profesorkami ekonomických predmetov.

Exkurzia sa začala 5. 9. 2018.. Po namáhavej ceste a ubytovaní sa v internáte sme navštívili Žižkovskú vežu. Mali sme možnosť vidieť nádhernú nočnú panorámu Prahy z výšky 93 metrov.

Ubytovanie

Na druhý deň ráno začal náročný, ale zaujímavý program. Najskôr sme navštívili hotel Diplomat, ktorý je najväčším hotelom v meste. Personál nám ukázal jednotlivé strediská, rôzne typy izieb od klasickej izby až po prezidentský apartmán. Hotel bol starší a interiér pripomínal časy Veľkého Gatsbyho.

Žižkovská veža

Druhý sme navštívili hotel Andel's. Bol modernejší a o čosi menší ako Diplomat. Izby sa nám veľmi páčili, najmä apartmán v mezonetovom štýle. Personál bol veľmi milý a ukázal nám, funguje kongresový hotel v praxi.

Hotel Diplomat

Hotel Andels

Ďalší hotel, do ktorého sme nahliadli, bol hotel Angelo, ktorý bol úplne odlišný od predchádzajúcich. Množstvo farieb, netradičná recepcia, reštaurácia prispôbená takmer každej komunite ubytovaných hostí, luxusný jazzový bar s nápojmi podľa vlastnej receptúry. Hral živými farbami a oproti modernému designu Andel's pôsobil útulne.

Hotel Angelo

Hotel Corinthia, vynikal najmä bazénom umiestnenom na 26. poschodí s panoramatickým výhľadom na Prahu.

Hotel Corinthia

Odtiaľ sme sa presunuli do hotela s názvom Carlo IV., bol starší a pôsobil historickým dojmom. Budova kedysi slúžila ako hypotekárna banka Česka.

Hotel Carlo IV.

Po prehliadke jednotlivých hotelov sme mali možnosť zistiť čosi viac o meste. Prahou nás previedla pani sprievodkyňa, ktorá nás svojím rozprávaním vtiahla do historických čias a

významných udalostí Českej republiky. Dozvedeli sme sa veľa nových, zaujímavých vecí a spoznali plno čarokrásnych

miest ako napríklad Václavské námestie, Staromestské námestie, časť Josefov alebo známy Orloj.

Na záver dňa sme navštívili múzeum voskových figurín Grevín, kde sme sa mohli odpotiť so známymi osobnosťami nielen z Česka, ale aj so svetoznámymi celebritami.

Taktiež sme mali možnosť vytvoriť si projekt vlastnej voskovej figuríny, čo sa väčšine z nás páčilo asi najviac.

*Bozkávaj pomaly,
smej sa šialene, ži
úprimne a odpúšťaj
rýchlo.*

Paulo Coelho

Posledný deň sa síce začal nepriaznivým počasím, no ani to nás neodradilo od nášho programu. Navštívili sme Vysokú školu hotelovú kde nás pán Ing. Pavel Attl oboznámil s vyučovanými odbormi a novými trendmi v oblasti cestovného ruchu.

Následne sme sa lanovkou vyviezli na Petřín, kde sa nachádza

rozhľadňa, z ktorej sme mali možnosť vidieť Prahu aj počas dňa.

Našou ďalšiu zastávkou bol Pražský hrad s Katedrálou sv. Víta.

A ako posledné miesto sme v Prahe navštívili Karlov most, ktorý bol dokonalým zavŕšením našej vydarenej exkurzie.

Zvyšok dňa sme strávili nakupovaním suvenírov a vychutnávaním si českého jedla a piva.

Touto cestou sa chceme poďakovať pani profesorkám za krásnu exkurziu, námahu vynaloženú pri organizácii a tvorení programu a za veľa pekných zážitkov z Prahy.

Neúspech nás učí, že porážka sa dá prežiť. Neuspieť nie je hanba. Hanba je báť sa vstať a skúsiť to znova.

Benjamin Barber

Muzikál BOYBAND

a vynikajúcich tanečných choreografií. Nezaostávali ani spevácke výkony jednotlivých členov kapely v podaní známych hercov Novej scény v Bratisleae – Pavla Plevčíka, Martina Kaprálika, Thomasa Puskaiera, Petra Makranského a Ondreja Antálka.

Muzikálové predstavenie nás príjemne pobavilo a dodalo nám množstvo energie a elánu do hmlistých jesenných dní.

Aj tohtoročný Medzinárodný deň študentstva sme oslávili všetci spoločne návštevou divadelného predstavenia v Dome umenia.

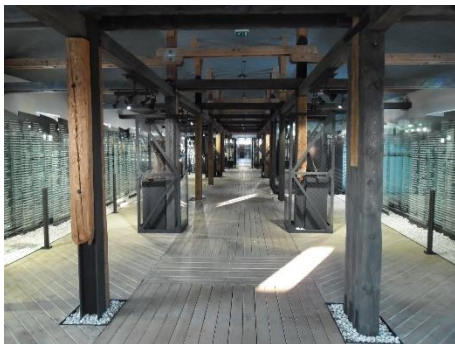
Vedenie školy pre nás pripravilo muzikálový príbeh BoyBand , ktorý rozpráva o vzniku a živote chlapčenskej kapele Freedom. Oddýchli sme si od školy a prežili príjemné dopoludnie naplnené známymi hitmi skupín Backstreet Boys, Westlife, Take That. Videli sme šou zo zákulisia hudobného biznisu plnú efektov

Múzeum holokaustu v Seredi

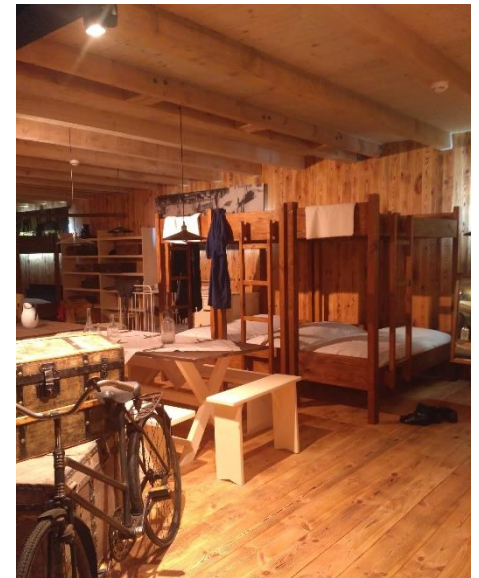
V stredu 15. novembra 2018 sme sa my, žiaci 4.ročníka zúčastnili prehliadky Múzea holokaustu, situovaného v bývalom koncentračnom tábore v Seredi.

Predpokladám, že väčšina z vás vie, čo pojem holokaust znamená. Písal sa rok 1938 a vtedajšia politická situácia sa začínala viac a viac vyhrocovať., čo neskôr vypuklo v druhú svetovú vojnu. Nacistické Nemecko presadzovalo antisemitizmus

a Slovensko ako podriadená krajina musela po vzore Nemecka presadzovať rovnaké myšlienky, aby dokázala existovať. Počas tohto čierneho obdobia nášho štátu bolo deportovaných a zabitých približne 70 000 Židov.

Pracovný a neskôr koncentračný tábor v Seredi bol jedným z najväčších na Slovensku. V múzeu sú vystavené dobové dokumenty, fotografie a predmety súvisiace

s prenasledovaním Židov na území Slovenska. Jedným z vystavených artefaktov je dobytčí vagón, v ktorom deportovali Židov do koncentračného tábora Auschwitz.

Múzeum zároveň slúži ako pamätník zavraždeným Židom zo Slovenska, pričom táborom v Seredi ich prešlo približne 16 000 a väčšina bola zavraždená počas holokaustu.

Mali sme tak možnosť nahliadnuť do minulosti a pripomenúť si históriu, ktorá sa už nikdy nesmie opakovať.

Hoteláci žili športom

Olympijský deň na Hotelovej akadémii Ľudovíta Wintera v Piešťanoch - 19. júna 2018

Záver školského roka sa niesol na našej škole aj v znamení športu. Na základe výzvy Trnavského olympijského klubu, v zastúpení pána Jána Godála, predsedu Trnavského olympijského klubu a predsedu regionálneho štábu Olympijských aktivít Trnavského samosprávneho kraja, sme zorganizovali 1. ročník Olympijského dňa.

Podujatie začalo slávnostným nástupom za zvukov olympijskej hymny. Po slávnostných príhovoroch

zástupkyne školy RNDr. Alice Kusendovej a p. Jána Godála, ktorý otvoril krásne športové podujatie, nasledovali už len organizačné pokyny Mgr. Zuzana Luknárovej, vedúcej predmetovej komisie telesnej výchovy v škole.

Podujatie začalo symbolickým „**Olympijským behom**“ všetkých zúčastnených /športovcov, divákov, učiteľov/ v duchu hesla Pierra de Coubertina „NIE JE DOLEŽITÉ ZVÍŤAZIŤ, ALE ZÚČASTNIŤ SA!“

Športovalo sa v rôznych oblastiach športu, každý podľa vlastného výberu:

1. štafetový beh štvorčlenných družstiev sa konal v peknom prostredí piešťanského parku: zvíťazila I.B trieda / Drličková Zuzana, Lehotská Olívia, Jankovýchová Beáta, Kubica Dávid/. Druhé miesto si vybojovala I.D trieda /Bobčeková Klára, Machovič Martin, Némethová Tereza, Trevisan Chiara/ a na treťom mieste skončila II.A trieda /Čopová Timea, Kurovská Kristína, Šebeňová Lívia, Uhlík Viktor/

2. cyklisti – výborná bola skupina cyklistov, ktorá zamierila smerom do Hornej Stredy a späť do Piešťan

3.korčuliari – z 20 členného tímu korčuliarov boli vyhodnotené najlepšie korčuliarky: Karolína Kolibárová – 1.A, Michaela Šišmičová – 1.C, Bianka Šmatláková – 1.D

4.nohejbalový turnaj dvojíc:

1.miesto: Sebastián Ozimák – 2.B, Pavol Nálepa – 1. A

2.miesto: Bálint Szabó - 4. D, Adam Holán - 4. D

3 miesto: Martin Strelec - 2. A, Jaroslav Šešera – 2. A

5. discgolf - v rámci Olympijského dňa sa zapojili tri triedy aj do novej športovej hry discgolfu a prežili pekné a zábavné dopoludnie.

Na záver boli najúspešnejší športovci odmenení diplomami, medailami a upomienkovými predmetmi, ktoré venoval Olympijský výbor.

Z našich literárnych a výtvarných pokusov

Záložka do knihy spája slovenské školy

Historický význam roku 1918 v nás rezonuje po celý tento rok. Pripomínáme si 100. výročie vzniku Československej republiky, prvého samostatného štátu Čechov a Slovákov. Preto sme si v projekte „Záložka do knihy spája slovenské školy“, ktorý každoročne organizuje Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave, pripomenuli túto významnú udalosť.

Naša škola sa do projektu zapojila po tretikrát. Študenti prvého a tretieho ročníka vyrábali záložky do kníh pre kamarátov z partnerskej Hotelovej akadémie Otta Brucknera v Kežmarku. Témou tohtoročnej záložky bol „**Milan Rastislav Štefánik alebo iné významné osobnosti, ktoré spájajú Čechov a Slovákov**“.

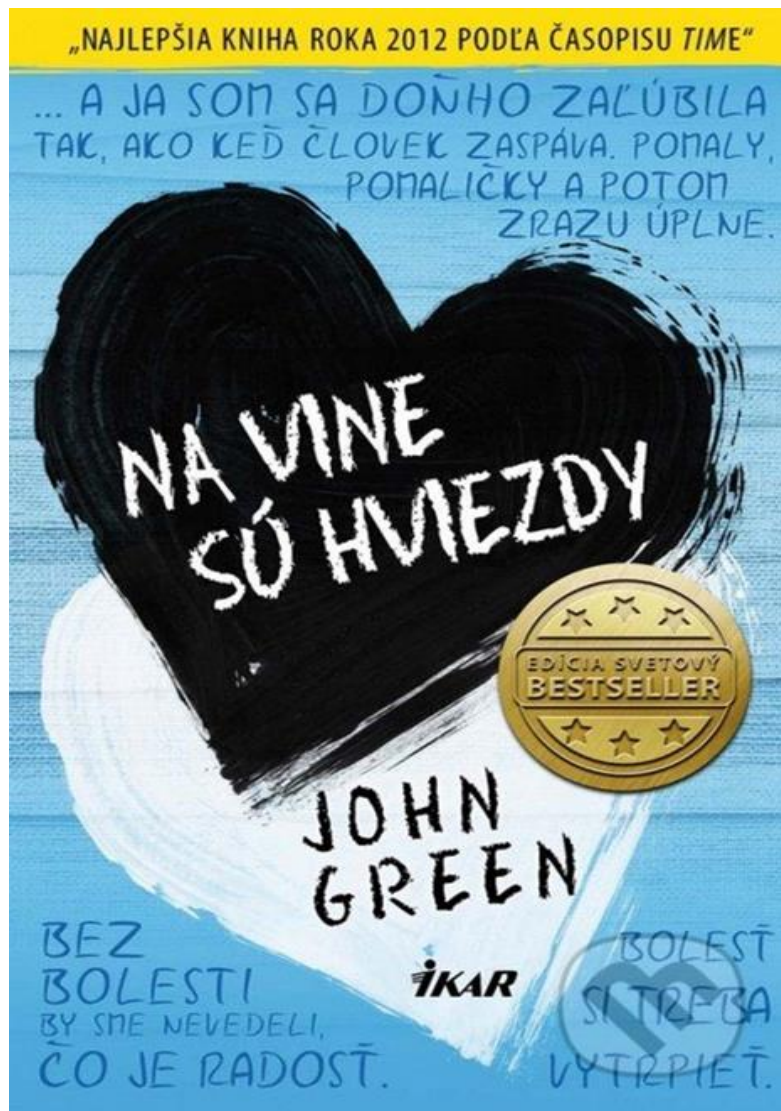
Ďakujeme študentom, ktorí prejavili svoju tvorivosť a výtvarný talent!

Tip pre knihožrútov

John Green: Na vine sú hviezdy

Príbeh plný lásky, vzájomnej vďaky, porozumenia, smútku, ale i vtipných momentov, vďaka ktorým sa vám ťažké chvíle hlavných hrdinov nezdarujú až také zlé. Život dvoch mladých ľudí, ktorých láska je taká silná, že prekoná čokoľvek.

Ak čakáte, že v tomto diele nájdete príbeh, na aký ste zvyknutý z mnohých kníh, ste na omyle. Hoci je to kniha, ktorú autor napísal jasne a zrozumiteľne, málokto pochopí o čo v nej naozaj ide. Charakterizujúcou črtou príbehu je rakovina. Rakovinový svet opísaný trochu inak. Hlavná hrdinka Hazel, silná a statočná mladá žena, ktorá nežije život ako jej rovesníci. Jediné, čo jej je najviac známe, sú brány domu, v ktorom žije. Všetko sa však zmení v deň, kedy sa odhodlá zísť na sedenie podpornej skupiny pre pacientov s rakovinou, kde sa zrazu všetko mení. Hazel totižto stretáva niekoho, s kým začína žiť svoj život tak, ako vždy chcela. Práva Augustus jej ukáže, ako vysoko dokáže lietať a aká silná naozaj je. V tejto knihe nájdete mnoho momentov, ktoré vám doslova berú dych. Pretože prostorekosť a zároveň vtipnosť, ktorú autor využil, vo vás vyvolá obrovské nutkanie smiať sa, hoci aj na veciach, ktoré v prípade, že žijete s rakovinou, vtipné byť nemali. Ukázal pravú tvár života, že chorobu nemôžeme brať na ľahkú váhu. Avšak nebráni sa ani myšlienke, že láska a čas zahojí všetky rany. Inak tomu nie je ani v prípade týchto dvoch mladých ľudí, ktorí sa snažia užívať si lásku po svojom. Zdolávajú spoločne prekážky, ktoré nie sú pre nich ľahké. Plnia si sny s vedomím, že tieto chvíle môžu byť ich posledné. No aj napriek tomu berú vždy všetko optimisticky a s humorom. Pretože smrťou život nekončí, práve naopak.

Kniha, ktorá vo mne vyvolala pocit vďaky, úcty, obdivu a obrovského zadostučinenia. Tento mladý autor dokázal vyvolať vo mne množstvo pocitov s absolútnym prehľadom. Príbeh, ktorý vás naučí čo je v živote naozaj dôležité.

Svet hľadá ľudí, ktorí dokážu niečo urobiť, nie ľudí, ktorí vedia vysvetliť, prečo niečo neurobili.

Helen Rowland

Zopár slov poézie

Večer

Popol po stole sa váľa.
 Na šálke svieti zaschnutá káva.
 Deň už končí.
 Slnko cez okno mi máva.
 A tak nechám víno po stole si kresliť.
 Vyčarovať zo mňa páva.
 Po celý večer len samá dobrá správa.
 No potom slnko za kopcom už vstáva.
 Svit rozhodol sa ku nášmu stolu skočiť.
 Byť tak ešte chvíľu čelom k noci.
 Och, občas sa to stáva.

Jakub Ďurica II. B

Túžba

Tak ako list sa vznáša vo vetre,
 Ja dúfam, že niekedy ešte moje srdce rozkvitne,
 Že bude patriť niekomu, kto ma bude silno milovať.
 Západy slnka a sledovanie mrakov,
 Potom prosíš, kričíš nech nie si znova na dne.
 Tak ako sa húsenica zmení na motýľa,
 Prečo sa vždy vzdáme, keď nám zostáva do cieľa
 už len pár krokov,

Tak sa chcú ľudia prázdneho tela dotýkať,
 Tela bez duše, lásky a srdca.
 Utekajúce slová z úst ranených,
 Čakajúc na útechu druhých.
 Tlak v hlave a roztrasený hlas,
 Myšlienky, bolesť a túžba môcť vrátiť späť čas.

Dominika Valápková II. B

Šepoty vnútra

Hudba, kvety, príroda,
 Láska ti spávať nedáva,
 Tlkot srdca je silný.
 Hviezdy, západ slnka alebo východ,
 Pre teba to znamená jasný príchod,
 Pocitu, po ktorom si celý život túžil.
 Krehké slová, úsmev stále,
 Splní sa to všetko čo máš v hlave,
 Len stále počúvaj čo ti tvoje vnútro našepkáva.
 Bojuj, miluj, hraj,
 Toho po čom túžiš sa nevzdávaj.

Dominika Valápková II. B

Poviedka zo školskej literárnej súťaže

(Ne) obyčajný príbeh

Tento príbeh je o obyčajnom dievčati z obyčajného mesta ktoré žije obyčajný život. Má fajn rodinu, školu, športuje, užíva si život teenagera. Nastane však zmena a musí sa rozhodnúť, čo bude ďalej.

Má si, ako každý deviatak, vybrať čo chce zbytok života robiť. Výber strednej školy je pre väčšinu žiakov jednoduchá úloha. Bud' vedľa čo chcú študovať alebo si vyberú gymnázium. Toto nemenované dievča, nazveme si ju Katarína, nevie čo je jej snom alebo poslaním, no na gympeľ ísť nechce. Stratíť štyri roky života a nič nevedieť nie je nič pre ňu. Vždy sa chcela venovať elektrotechnike, no osud prezlečený za jej rodičov to nedovolil, aj napriek tomu že túto školu má iba pár desiatok metrov od domova. Napokon sa teda rozhodla pre gastronomický smer. Jej malým veľkým snom je byť barmanka. Veľľa ľudí ju v tom podporuje no ešte viac sa jej smeje.

Vraj, ako by to predsa vyzeralo, keby za vysokým barom stálo a miešalo nápoje nízke plavovlasé stvorenie, ktoré toho veľľa nenahovorí? Kaja však verí, že sa jej podarí svoj sen raz splniť.

Než sa rozhodla pre túto školu, musela zvážiť, čo všetko obetuje. Príde o všetko čo miluje. Bude ďaleko od rodiny, priateľov a vzdá sa toho najdôležitejšieho v jej živote. Tou najhodnotnejšou vecou je pre ňu šport. Päť rokov hráva pravidelne tenis, chodila na tréningy a pomáhala trénovať menšie deti no teraz sa musí všetkého vzdať. Aj keď má v poslednom čase problém udýchať ho, nevzdáva sa a bojuje. Je to pre ňu jediný relax pri ktorom si môže vybiť energiu z tela, stretnúť sa s priateľmi a zabávať sa s trénerom.

Aj keď jej to trhá srdce, vyberie si cestu za barový pult. Odteraz však bude stáť na jeho druhej strane. O pár mesiacov však začne toto rozhodnutie ľutovať. Jediné na čo však teraz myslí je koncoročný výlet z deviatkami a posledné leto prežité ako dieťa. Žiadna práca, žiadne povinnosti.

Koniec deviateho ročníka bol pre ňu ako sen. Či skôr nočná mora? Na koncoročný výlet sa tešia všetci, dokonca aj Kaja. Za posledné dva roky sa dostala do partie super spolužiakov. K jednému z nich dokonca niečo cítila. Náklonnosť ktorej rozumie asi iba ona sama. On jej ju síce neopätovoľ no Kaja sa nevzdáva a verí, že tento výlet všetko zmení. Zo začiatku to vyzeralo že sa tak aj stane.

Celý predĺžený víkend, čo strávili ako trieda na Kysuciach, spolu chodili za ruky, večery preležali spolu v jednej posteli vo veľkej izbe kde sa stretávala celá ich partia a pár ďalších ľudí z triedy. Po príchode z výletu sa však stali znova iba kamarátmi, možno dokonca menej.

Katke začal písať iný spolužiak, zhodou okolností taktiež z ich partie. Na výlete sa držala za ruku aj s ním, no nebolo to nič vážne. Aspoň teda pre Katku. Chalan, dáme mu meno Laco, k nej začal po piatich rokoch niečo cítiť. Na konci školského roku sa dali títo dvaja dokopy. Nikto z triedy o tom nevedel pretože to malo byť iba chvíľkové, aby ho Kaja naučila ako na baby. Bol nešikovný a nevedel ako sa má správať ale po pár stretnutiach sa jej tento vysoký kučeravý chalan začal dostávať čoraz hlbšie pod kožu.

Na začiatku toho slávneho posledného leta si spravili ako partia opekačku. Priniesol sa stan, jedlo a nejaké hry. Tohoto večera sa zúčastnila Kaja, jej najlepšia priateľka, ich partneri a chalan z koncoročného výletu. Všetko bolo fajn. Chalani nazbierali drevo na oheň a dievčatá zatiaľ s ľahkosťou postavili stan. Založil sa oheň, zahrli si futbal a ďalšie spoločenské hry a napokon to dopadlo tak, že Katkina kamarátka s priateľom zaliezli na celý večer do stanu, chalan z výletu sa staral o oheň a presedel celý večer na deke s telefónom v ruke, a Kaja s Lacom ležali vedľa neho v objatí. Nemuseli spolu ani komunikovať a vedeli na čo ten druhý myslí. Okolo desiatej večer sa každý pobral domov. Tak rýchlo, ako najlepší deň prázdnin, skončilo aj celé leto.

Začal sa september a s ním povinnosť školy. Z prvého roku na strednej majú asi všetci zmiešané pocity. Katarína nebola výnimkou. Bála sa predstavy spoznania nových ľudí a zapadnutia do kolektívu. Raz si tým už prešla keď prestupovala v šiestom ročníku na lepšiu základnú školu ale to bolo iné. Tam bol už zabehnutý kolektív a poznala tam zopár ľudí. Tu si je každý cudzí. V prvý deň si prisadla vedľa vyššieho dievčaťa s krátkymi rovnými vlasmi. Ich farba pripomínala havranie perá a dievčina pôsobila dojmom metalistky alebo gotičky. Sedávali spolu pár dní no stále sa nepoznali. Ani jedna z nich nie je moc zhovorčivá, tak len ticho sedeli a tvárili sa že vnímajú profesorov.

Ako dni plynuli, Kaja stále nepoznala mená všetkých spolužiakov, a aj tie čo vedela sa dozvedela len

náhodou pri zoznamovaní s profesormi. Nie je práve sociálny typ a ľudom sa najradšej vyhýba oblúkom. Klasický introvert ktorý sa riadi heslom "sluníčko fuj, lidi fuj".

Teraz by si niekto mohol myslieť že je upír, no mylil by sa. Je bosorka. Aspoň jej tak veľa ľudí hovorí. Bosorka, čarodejníca, exot. Väčšina ju tak nazýva kvôli dátumu narodenia. Hovorí sa, že od Lucie až do Vianoc, každá noc má svoju moc, a narodiť sa deň po meninách Lucie môže asi naozaj len bosorka.

Čas v škole ubiehal ako voda až im jedného krásneho dňa oznámili novinku ktorej sa takmer každý potešil. Lyžiarsky výcvik. Dve slová ktoré v sebe ukrývali plno tajomstiev. O tom čo sa stane na lyžiarskom sa už pre istotu nikdy nehovorí. Je to týždeň kedy máš možnosť zapadnúť do kolektívu triedy jedine cez nie práve najlepšie veci. Toho sa Katka bála najviac keďže nepije tak často ako väčšina jej spolužiakov a trávu ani cigarety nikdy ani neskúsila. Bola už zmierená s tým, že do triedy proste nezapadne ale aspoň si znovu zalyžuje. Ani to pre ňu síce nebola dvakrát výhra, nakoľko na poslednej lyžovačke si vyvrtila koleno, mala strach sa postaviť znova na svah. Napokon, čo sa môže stať?

Prišiel ten týždeň ktorého sa najviac bála. Všetko bolo tak ako hovorila pred odjazdom. V autobusu chalani púšťali hudbu a rozprávali príhody, po večeroch sa ľudia zabávali na chatkách zatiaľ čo ona sedela sama vo svojej chatke a pila priehľadnú tekutinu priamo zo sklennej fľaše aby zabudla že ju zo všetkých ostatných vyhodili a koleno zlyhalo aj po spevnení kovovou bandážou. Posledné tri dni teda presedela sama v bufete na svahu. "Už aby tento týždeň skončil." opakovala si každý deň minimálne desaťkrát. Každý mal z lyžiarskeho nejaký dobrý alebo vtipný zážitok a Katka dostala jedine obväz a lieky proti bolesti ktoré aj tak nezabrali.

Zvyšok školského roka sa k nej celá trieda správala tak isto ako ten týždeň. Až na jednu osobu. Havranie dievča z prvého dňa sa trochu rozrozprávalo a vyzeralo celkom fajn. Stále nevtravalo veľa ale bolo dobrým poslucháčom. Dievča komunikovalo, škola išla celkom v pohode ale aj tak to nebolo ono. Už po prvých pár mesiacoch si Katka stále opakovala jednu vetu "znovu by som na túto školu nešla".

Nemala tu kamarátov, vtedajšieho priateľa mala vo svojom rodnom meste kam cestovala iba na dva dni do týždňa a celkovo v nej tá škola nevzbudzovala dobrý dojem. Koniec školského roka opäť nastal a ako skončil rok, skončil sa aj jej vzťah a pomaly prestávala komunikovať aj s havraním dievčaťom.

Rozhodla sa že na prázdniny si už nájde prácu a tak sa aj stalo. Švagar jej vybavil prácu vo firme kde aj on sám robil. Keď sa dozvedela že bude pracovať ako kontrolórka súčiastok do automobilov bola celkom spokojná. V autách sa čo to vyzná a toto je dobrá príležitosť spoznať nových ľudí a zarobiť si aké také peniaze. A mala pravdu. Bolo to najlepšie rozhodnutie aké mohla spraviť.

Tesne pred nástupom sa dozvedela, že v tej istej firme pracuje aj jeden chalan ktorého spoznala rok predtým na sestrinom balkóne. Vtedy boli spolu asi len dve hodiny ale cítila že to nieje len tak obyčajný človek.

Prvý deň v práci ju, aj ďalších nových brigádnikov previedli po firme aby vedeli, kde sa čo nachádza a čo budú vlastne robiť. Pri prehliadke budovy hľadala pohľadom známe tváre. Švagra síce nezbadala no zazdal sa jej niekto povedomý. Keď sa za ním znova obrátila, aby sa presvedčila či ho pozná, zistila, že je to ten neobyčajne obyčajný chalan ktorý jej pred rokom opravoval bicykel na sestrinom balkóne. Akonáhle sa im pohľady stretli a usmiali sa na seba, preskočila medzi nimi iskra a celá firma v tom momente vedela že ten chalan ju získa.

Často sa rozprávali vo firme, hodili spolu cez prestávky na fajčiarku a podpichovali sa. Nemali prvé týždne na seba žiadny kontakt, až raz, nikto nevie ako, sa mu podarilo vypýtať si telefónne číslo. Keď po ňom dva mesiace celá firma vykrikovala "Marián prestaň!", "Marián nechaj ju!", "Tá nebude tvoja.", nedalo jej to sa nespýtať ako to všetci myslia.

Vysvetlenie bolo bolestivé "Verím ti tak ti to poviem. Mal som už veľa žien a takmer všetky iba na jednu vec." Aj napriek tomuto priznaniu k nemu Kaja aj tak niečo cítila. Vysedávala uňho do tretej rána aj keď vedela, že o piatej pre ňu príde auto a zavezie ju do roboty. Takmer mesiac a pól sa spolu iba stretávali ako kamaráti. Jednej noci sa niečo zmenilo a pobozkali sa. Katka to najprv odmietala no nakoniec prijala skutočnosť že jej ukradol srdce. Po firme sa to roznieslo rýchlosťou svetla. Už boli počuť iné vety "Majo sa zmenil.", "Začína z neho byť dobrý chalan.", "Túto si udrž!" Počúvalo sa to podstatne príjemnejšie ako to predošlé.

Avšak nič netrvá večne a robotu znova vystriedala škola a povinnosti. Hneď na začiatku roka zistili Katke problémy s dýchaním, poškodené kĺby a najvyšší stupeň depresie. S bolesťami chodila od doktora k doktorovi, z nemocnice do nemocnice. Kvôli tomu veľa vymeškávala a napokon musela robiť opravné skúšky.

Nemala zlé známky ale vymeškávala natoľko, že ju nemohli klasifikovať.

Nezvládla by tento rok pokiaľ by pri sebe nemala najlepšiu osobu na svete. Marián jej síce klamal o viacerých veciach ktoré robil no vždy si to vedeli vyrozprávať a pochopiť sa navzájom. Ani Kaja nebola svätá. Mala veľa chýb, dokonca viac ako Marián no nikdy sa nevzdávala. Ako sa hovorí, vždy ide aj cez mŕtvolu. Toto jej pomohlo vybudovať si budúcnosť. Roky plynuli ako voda, Katka zmaturovala bez problémov, jej zdravotný stav sa zlepšil, opäť sa vrátila ku športu a Marián ju vo všetkom aj po rokoch manželstva podporuje. Majú krásneho syna Jakuba a dcérku Betku. Celá rodina žije v obyčajnom dome v obyčajnej dedinke pri obyčajných lesoch a obyčajných kopcoch. Niečo je však inak. Celý ich život. Bosorka Katarína a Diabol Marián, ako ich všetci volali, žili obyčajný život plný neobyčajných vecí.

Dominika Klčová III.B

*Náš život je taký, akým ho
urobia naše myšlienky.*

Marcus Aurelius

*Vyzbrojuj sa poznatkami
ducha a nikdy sa neprestaň
učiť, lebo život bez náuky
sa takmer podobá smrti.*

Marcus Porcius Cato

Tešíme sa na stretnutie s Vami počas podujatia GASTRO VIANOCE 2018!

Trnavský samosprávny kraj
Hotelová akadémia Ľudovíta Wintera Piešťany

GASTRO VIANOCE 2018

utorok 11. december 2018 13.00 - 19.00 hod.
streda 12. december 2018 09.00 - 18.00 hod.

Gastro Vianoce budú zároveň dňami otvorených dverí školy pre našich budúcich študentov. Čaká Vás široká škála gastronomických zručností, odbytových stredísk a výnimočných gastronomických zážitkov.

Zažite s nami jedinečné gastronomické čaro Vianoc.

